



'Bloedstollend
spannend met
een ijzersterke
ontknoping!'

JEUGDTHRILLER

GAME ON

CIS MEIJER

CIS MEIJER
GAME ON

JEUGDTHRILLER

*Keep your head up
Keep your heart strong
No, no, no, no
Keep your mind set
Keep your hair long
Oh my my darling
Keep your head up
Keep your heart strong
No, no, no, no
Keep your mind set in your ways
Keep your heart strong
And I'll always remember you the same
Oh eyes like wild flowers with your demons of change*

'Keep your head up' – Kensington
(naar het origineel van Ben Howard)

PROLOOG

Ik heb het slim aangepakt, al zeg ik het zelf. Het is natuurlijk de bedoeling dat ze voor de hint kiezen.

That's what friends are for.

Hoever gaan ze voor elkaar?

Niet ver. Daar zet ik mijn geld op in.

Als ze voor de hint kiezen, trakteer ik ze op de volgende video.

Ik voel hun dilemma... Want ze kunnen ook voor nog meer geld gaan. Probeer het maar. Toe maar.

Ik klem mijn kaken op elkaar. Adem diep in en uit. Ik moet me inhouden om ze niet meteen de dood in te jagen. Opletten, ook al heb ik alles zorgvuldig uitgesteld.

Goed dat die pubertjes zo voorspelbaar zijn. Dat werkt al de hele tijd in mijn voordeel.

NOOR

19 NOVEMBER

‘Wow, *Breakpoint* zoekt kandidaten voor het nieuwe seizoen.’ Aan de tuintafel bij Jordi thuis laat ik hem, Daan, Eline en Sky de video met de oproep zien. Eline en Sky trekken hun topjes recht. Ik grijns om Daans rommelige haarbos. Onze TikTok-dansjes van daar-net hebben hun sporen nagelaten. Tromgeroffel trekt ons nu de wereld van *Breakpoint* in, de megapopulaire YouTube-serie. Kandidaten moedigen elkaar schreeuwend aan, wankelend op de rand van een dak, vastgebonden in kleine ruimtes. Na alle actie volgt de ontknoping: hebben de vrienden gewonnen? Yes! Ze vliegen in elkaars armen. Tranen van geluk. Zakken vol geld!

Ik word al blij als ik naar het filmpje kijk. Zou te gek zijn om dit met zijn allen te beleven. En met het geld kan ik doen wat ik wil. Geen zorgen meer. ‘Deze game is echt iets voor ons,’ zeg ik.

‘Absoluut,’ stelt Eline. ‘Goals. Lekker weg van huis,

en we worden meteen beroemd!' zegt ze, terwijl ze onze TikTok van het dansje post.

'*Breakpoint* ziet er leuk uit, maar eh...' Jordi buigt zich naar de tuinkachel. Hij opent het glazen deurtje en legt een houtblok op het vuur.

Ik gloei, deze momenten met mijn vrienden zijn de beste. 'Maar wat?' vraag ik.

Jordi draait zich naar ons terug. 'Als ik daar een blessure oloop, heb ik een probleem met voetbal.'

'Van een blauwe plek ga je niet dood, Jor.' Daan slaat zijn arm om Jordi's schouder. '*Breakpoint* is episch. Lekker shinen met zijn allen. En zo'n show opent deuren. Als je topsporter wilt worden, is het slim als je naam al bekend is.'

Jordi lacht. 'Misschien heb je gelijk.'

Sky knikt. 'Ik volg een oud-kandidate op Insta. Bibi heet ze. Superknop meisje. Zij is na de show in één klap influencer geworden. Ik doe elke week haar work-outs.'

'O ja, die fitgirl,' zegt Eline. 'Ze lijkt me een bitch, maar ze is kapot mooi. Mijn modellenbureau zei dat ze kandidaten op hun looks uitkiezen.'

'Dan maak ik weinig kans.' Daan verbergt zijn neus lachend achter zijn hand.

Eline vliegt hem om zijn hals. 'Schatje, jij hebt de beste looks. Het is jammer dat je niet op meisjes valt, anders had ik je allang verleid.'

Ik grijns. 'Serieus, selecteren ze echt alleen op uiterlijk, denk je?'

'Alles voor de kijkcijfers,' zegt Eline. 'Kijkers smullen ervan als beauty's er slecht uit gaan zien. Net als die Miss Nederland laatst in *Expeditie Robinson*. Zo

heftig... Dat hoofd van haar toen ze ziek was! Ze zag er afschuwelijk uit.' Ze lacht. 'Maar ze kiezen niet alleen knapperds, hoor. Je moet gewoon opvallen. Benadruk je sterke punten.'

Ik trek mijn wenkbrauwen op. 'Zoals?'

'Ik draag mijn topjes een maatje kleiner.' Ze steekt haar borsten vooruit.

We moeten lachen, zichzelf ook. 'Dat is nog niet alles,' zegt Eline. 'Ik pak ook mijn zwakke punten aan.' Ze wiebelt met haar wenkbrauwen. 'Ga ik verven. En deze raad ik iedereen aan.' Ze pakt een haarlok en laat haar highlights zien.

'Welke kleur zou je doen als je mij was?' vraagt Sky nieuwsgierig.

Elines blik glijdt langs Sky's haren. 'Als ik jou was zou ik een paar donkere plukken doen. Die geven volume aan je lichte haar.'

'Topidee.' Sky kijkt naar mij. 'Samen naar de kapper?'

'Ik niet,' zeg ik met een lach. 'Geen gedoe aan mijn haar.'

'Weet je wat ook belangrijk is?' vervolgt Eline. Ze tikt op haar dij. 'Als je hier vet hebt, valt dat op beeld meteen op. Je moet eens kijken naar hashtag wat ik eet op een dag. Dat doe ik al een tijdje. Superrecepten!'

'O, ja? Thanks. Die zoek ik op,' zegt Sky.

'Hashtag wortels forever?' Daan grijnst. 'Girls, wake up.'

'Ja, boeien, die hashtagtrends op TikTok.' Jordi tikt tegen zijn voorhoofd. 'Je kunt niet leven op alleen maar lowcaloriesnacks.'

‘Inderdaad. Hoe verzinnen ze het? Wortels met mosterd als lunch. En wie warm citroenwater drinkt, is helemaal geschift.’ Daan rilt. ‘Het bizarre is dat die fitgirls elkaar allemaal nadoen.’

‘Jullie begrijpen er niks van. Ik haal daaruit wat voor mij werkt.’ Eline wuift hun commentaar weg en gaat verder tegen Sky. ‘Ik had je laatst toch die afvalapp getipt? Sinds ik die heb, heb ik bijna geen vetjes meer.’

Sky’s blik glijdt van Elines dijen naar die van haarzelf. Ik snap wel dat Sky met haar goede looks ook model wil worden. Maar de eisen die zo’n bureau stelt vind ik killing. Ik ga mezelf echt niet uithongeren om in maatje 32 te passen.

‘Jij hebt makkelijk praten, Eline,’ reageert Daan. ‘Jij kunt eten wat je wilt, maar je blijft superdun. Weet je zeker dat je geen lintworm hebt?’

‘Gast, ik werk er hard voor,’ zegt ze. ‘Elke dag squats, groene smoothies, twee liter water.’ Ze tikt op haar wang. ‘Zie me stralen.’

‘Een paar modellenklusjes voor de Zeeman en mevrouw voelt zich al de nieuwe Gigi Hadid.’ Daan grijnst. ‘Poseren in de grootste omaslip. Haha, *dream on*.’

Eline steekt haar tong uit. ‘Jou zou een damessetje ook niet slecht staan.’

‘Daan trekt alles aan voor geld,’ zegt Jordi.

‘O, yes,’ antwoordt Daan.

Na twee jaar lief en leed in dezelfde klas weten we dat we elkaar niet te serieus moeten nemen. Sky lijkt aardig gewend aan ons groepje. Volgens mij vond ze het niet erg dat haar klas eind vorig schooljaar werd

opgesplitst. Toen ik in september haar naam op onze klassenlijst zag staan, was ik superblij. Sinds het schoolkamp in juni klikte het al.

Daan zet zijn bril recht en kijkt verlekkerd naar mijn telefoonscherm. Alsof het geldt dat we kunnen winnen al voor hem ligt. Eerlijk gezegd voel ik die gretigheid ook. Ik wil niet dat mama elke euro moet om-draaien. Ik wil dat we het gewoon goed hebben. ‘Wat staat er onder die video?’ vraagt Daan.

Ik schraap mijn keel en lees plechtig voor: ‘Strijd jij samen met je vier beste vrienden om 50.000 vette euro’s in de razend populaire YouTube-spelshow *Breakpoint*? *Breakpoint* daagt jou uit om superleuke, spannende en bizarre challenges aan te gaan. Hoever ga jij voor je vrienden? En hoever gaan zij voor jou? Geef jezelf en je vrienden snel op en maak kans op deelname aan dé hit van het jaar!’

Eline klapt in haar handen. ‘Hoe geven we ons op?’

‘Dat doe ik wel!’ zeg ik. Ik scrol omlaag naar de informatie over inschrijven. Onderaan staan foto’s van sponsors. ‘Stel je voor dat we winnen,’ zeg ik, ‘dan wil ik deze hebben.’ Ik wijs naar een foto van een e-bike. Een zwarte met brede banden. Eline kiest de knalroze. Daan, Jordi en Sky een groene.

Sky richt zich naar mij. ‘Hoelang duurt het voordat we weten of we uitgekozen zijn? Stel dat we mee mogen doen... Ik wil me zo goed mogelijk voorbereiden.’

‘Wat maakt dat nou uit?’ vraagt Eline.

‘Eh, nou... Ik vind het best spannend. Ik...’ Woorden blijven in Sky’s keel steken.

‘Daar moet je je overheen zetten,’ zegt Eline. ‘Keep

your head up. Ook als je een keer iets spannend vindt.’

Er valt een korte stilte.

Ik weet waar Eline aan denkt. Thuis moet ze altijd sterk zijn. Niet klagen. Rug recht, kin omhoog. Huilen zien haar ouders als een zwakte. Het is er bij Eline in geramd. ‘Ze zullen vast niet eisen dat we de volgende dag al meedoen.’

‘Precies. En het is nog maar de vraag of ze ons kiezen. Daarom... gaan we nu een overdosis lekkers eten.’ Daan haalt een spectaculaire taart uit de keuken, waarop met zilveren letters Jordi’s naam staat. ‘Tada! Red velvet drip cake,’ zegt Daan bekakt.

Eline tokkelt met haar vingers op tafel. ‘Oeh, die witte crème en frambozensaus. Zo slecht voor mij.’

‘Valt best mee, toch? Met die frambozen erbij.’ Daan begint ‘Lang zal hij leven’ te zingen en steekt de kaarsjes op de taart aan.

Terwijl we joelen blaast Jordi de kaarsjes in één adem uit.

Daan schenkt de drankjes in en brengt zijn glas omhoog. ‘Op Jordi. Op ons. Friends for life!’ Hij slaat zijn shotje achterover. ‘Gaan we zo zwemmen?’

Sky’s ogen vernauwen zich.

Net als ik wil vragen wat er is, reageert Jordi. ‘Goed idee! Na de taart check ik of we het zwembad kunnen gebruiken. Er was een probleem met de ventilatie.’ Hij heft zijn drankje op. ‘Cheers. En kom maar op met die elektrische fiets.’

Die van hem is gestolen. Nu moet hij sparen voor een nieuwe. Zijn ouders zijn het zat hoe slordig hij met zijn spullen omgaat. Als mijn fiets wordt gestolen, heb

ik echt een probleem. Een nieuwe fiets... Al dat geld...
Wacht. Heb ik hem eigenlijk wel op slot gezet? Ik controleer mijn zakken.

Waar is mijn fietssleutel? Shit. Kortsluiting in mijn hoofd. 'Zo terug,' roep ik en ik hol naar de voortuin.

NOOR

Vlak bij het fietsenrek zie ik het: de sleutel zit nog in het slot. Dit is echt de zoveelste keer. Opgelucht draai ik het slot dicht en stop de sleutel in mijn zak.

Ik wil me omdraaien om terug te lopen naar de rest, maar dan voel ik dat er iemand naar me kijkt.

Een huivering trekt door mijn lijf. Wie is daar? Is iemand me achterna gekomen? Ik sta meteen op scherp.

Langzaam draai ik me om.

Niet ver bij me vandaan staat een jongen. Hij draagt een zwarte hoody en keert zijn gezicht naar me toe terwijl hij met iemand telefoneert. Kort wrijft hij over de mouw van zijn jack. Er valt iets op de grond. Het is een kledinglabel, dat normaal gesproken vastzit aan twee knopen. Ik open mijn mond om hem erop te wijzen, maar hou me in.

Iets aan hem geeft me de kriebels.

Door de bril met getinte glazen kan ik zijn ogen niet zien. Houdt hij me in de gaten? Hij lijkt me te volgen met zijn blik.

Verstijfd blijf ik staan. In een flits registreer ik details:

hij ziet er verzorgd uit, en toch ook weer niet. Zijn spijkerbroek is geschaafd op de knieën. Alsof hij is gevallen. Hij blijft brutaal mijn kant op kijken. Wat moet hij nou? Vlug kijk ik weg.

Ken ik hem ergens van?

Niet dat ik weet. En als hij mij had herkend, dan had hij wel iets gezegd, lijkt me.

Ik loop met een boog om hem heen, hij zoekt het maar uit met zijn enge manier van doen.

Als ik hem voorbij ben, trekt een zoete walm mijn neus in. Die geur herken ik direct: wiet. Daan rookt het soms ook. Damp prikt in mijn keel en ik kuch.

De jongen stoot een schor lachje uit. Waarom is hij hier? Wat als hij me van achteren aanvliegt? Ik bal mijn handen tot vuisten. Voor het geval dat. Vanuit mijn ooghoeken hou ik hem in de gaten tot ik bij de voordeur ben.

Gelukkig, hij loopt verder.

In de tuin snij ik een groot stuk van de drip cake af. Dan ga ik naast Jordi en Sky zitten. 'Hier,' zeg ik. 'Delen.' Ik leg drie vorkjes neer, lik de crème van mijn vingers en zet het stuk red velvet cake tussen ons in. Eline en Daan hangen een paar meter verderop onderuitgezakt op een zitzak. Ik neem een hap en lach om Jordi's roze mondhoeken. Sky prikt een framboos aan haar vork. Het moment van daarnet schud ik van me af. Waarom dacht ik dat die jongen op straat me wilde aanvallen? *Niet zo snel oordelen, Noor.*

Jet Honders, leerling van het Leonardo College, won de schrijfwedstrijd uit *Blackmail*. Haar idee is verwerkt in de tekst op pagina 26 en 141.



www.politienietbetreden.nl

© 2022 Cis Meijer

Voor deze uitgave:

© 2022 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Omslagafbeelding en illustraties: © Ildiko Neer / Trevillion Images

Omslagontwerp: Studio Jan de Boer

Grafische verzorging: Zeno

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 6183 4 (e-book 978 90 261 6184 1)

NUR 284, 285